

- К.Гейл, Я. Каур; перевод с англ. Т.О.Ежов; науч. ред. Т.В. Кулахметова. – Минск: Гревцов Паблішер, 2009. – 240 с.
3. Екодизайн: матеріал з Вікіпедії – вільної енциклопедії / [Ел. ресурс] // Режим доступу: <http://uk.wikipedia.org/wiki/Екодизайн>
 4. Екологічний бум: зелене світло для маркетологів / [Ел. ресурс] // Режим доступу: <http://www.lesovod.org.ua/node/11756>
 5. Екостиль в одязі – модний тренд <http://ekostyle.net/eko-v-odyazi/wp-content/themes>
 6. Романовская М.Б. История костюма и гендерные сюжеты моды / М.Б. Романовская. – СПб.: Алетея, 2010. – 442 с.: ил.
 7. Чуприна Н.В. Энергозберігаючі технології екодизайну у створенні сучасного одягу як продукту індустрії моди / Н.В. Чуприна // Вісник КНУТД. – К., 2013. - № 6 (74). – С. 245 – 253.
 8. <http://www.io.tudelft.nl/research/dfs/home.html>
 9. <https://www.goodreads.com/book/show/24796678-stylish-remakes>
 10. <http://www.edf.edu.au/Foundation/Abilities/>
 11. www.ecodesign-beispiele.at/data/1.php <http://www.ecodesign-beispiele.at/data/1.php>
 12. http://www.philippe-starck.net/technique/1994jim_nature.html

Сергій Нор
(Полтава, Україна)

ФОРМУВАННЯ ІНЖЕНЕРНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ У ПРОЦЕСІ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ ПРОФЕСІЙНОГО НАВЧАННЯ

Професійна освіта завжди займала проміжну ланку між виробничими процесами й новітніми технологіями та виконувала єднальну функцію, адже підготовка кваліфікованих робітників повинна постійно відповідати розвиткові виробничих процесів, розробці сучасних методів обробки матеріалів, упровадженню систем автоматичного проектування технологічних процесів тощо. Забезпечити відповідний належний рівень професійно-технічної освіти можуть лише якісно підготовлені педагогічні кадри з інженерно-педагогічною освітою. Викладач професійного навчання

*Матеріали III Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції
«Дизайн-освіта: проблеми та перспективи, (присвячена міжнародному Дню дизайнера)»*

має бути фахівцем інженерно-педагогічної спеціальності, а відтак, поряд з психолого-педагогічною компетентністю володіти й інженерною.

Інженерну компетентність можливо розглядати як поєднання здатності з розробки, освоєння та втілення в практику інженерно-педагогічної діяльності інженерних складових, та досвіду в тому числі в галузі практичної діяльності [2,3,5].

Визначення складу компетентності майбутніх педагогів професійного навчання відбувається на основі дослідження їх діяльності, через аналіз освітньо-професійних програм, освітньо-кваліфікаційних характеристик та літературних джерел. В результаті цього було визначено, що інженер-педагог повинен мати сформованість мотивації на інженерну діяльність, яка визнається ним як одна з головних професійних цінностей. У своїй професійній діяльності викладач повинен постійно прагнути до самовдосконалення, самоосвіти, і поряд з цим, уміти мотивувати учнів до саморозвитку, щоб постійно бути конкурентоспроможним фахівцем на ринку праці. Цю компетенцію ми визначили як ціннісно-мотиваційний складник інженерної компетентності [1,3].

Спершу виділяємо ціннісно-мотиваційний складник саме тому, що коли з'являється розуміння та усвідомлення майбутньої професії як мети навчання, тоді процес навчання буде більш ефективним, а знання більш ґрунтовним [4,5].

Професійно-педагогічна діяльність викладача професійно-технічного навчального закладу є багатогранною. Поряд із високим рівнем психолого-педагогічної підготовки для забезпечення належного рівня навчально-виховного процесу учнів, викладач повинен оволодіти комплексом знань умінь та навичок фахового спрямування. У своїй професійно-педагогічній діяльності викладач професійно-технічного навчального закладу, перш за все, повинен добре володіти теоретичним матеріалом із фахових дисциплін, що забезпечують професійно-теоретичну підготовку учнів до розуміння

сутності виробничих процесів. Тому на одній із перших позицій у структурі інженерної компетентності виділяємо когнітивний складник.

Окрім цього, майбутньому викладачу професійної освіти необхідно володіти системою знань щодо інноваційної професійної діяльності та вміти застосувати їх на практиці, використовуючи, зокрема, проектну діяльність як один з найбільш ефективних шляхів реалізації педагогічного задуму. Заняття у професійно-технічних навчальних закладах поділені на теоретичну та практичну підготовку. Окремим блоком йде виробниче навчання – це заняття, на яких формуються практичні навички професійної діяльності робітників певної галузі. Тому в діяльності інженера-педагога педагогічна й виробнича спрямованість тісно переплетені, а відтак визначають процесуально-діяльнісний складник інженерної компетентності.

Застосування принципово нової організації навчального процесу змінює діяльність тих, хто навчається. Тепер її головною ознакою стає не отримання готових знань через ретрансляційну роботу інженера-педагога, а сумісний з ним або самостійний пошук знань через активізацію пізнавальних навичок [5]. Тому викладач повинен чітко відстежувати результати цих дій і швидко корегувати діяльність, активізуючи рефлексивний та дослідницький інструментарій, який у цих умовах набуває статусу «вимірювача» розбіжностей між наявним та необхідним рівнем професійної підготовки того, кого він навчає.

Дослідження, вимірювання, розрахунки, креслення, проекти – це невід’ємні складові інженерної діяльності. Тому в дослідницько-рефлексивному складнику віддзеркалюється дослідницько-пошукова діяльність інженера-педагога.

При організації навчально-виробничої діяльності учнів особливу увагу викладачі повинні звертати на забезпечення належних санітарно-гігієнічних умов праці, дотримання техніки безпеки при виканні трудових операцій та роботі з обладнанням. Розуміння здоров’я особистості як головної

*Матеріали III Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції
«Дизайн-освіта: проблеми та перспективи, (присвячена міжнародному Дню дизайнера)»*

національної цінності, комфортності навчально-виробничого середовища повинно формуватись, на наш погляд, у ергономічній компетенції. Тому збереження здоров'я учасників навчально-виробничих процесів і забезпечення комфортних умов праці та навчання реалізується через комплекс вимог педагогічної ергономіки [2,3].

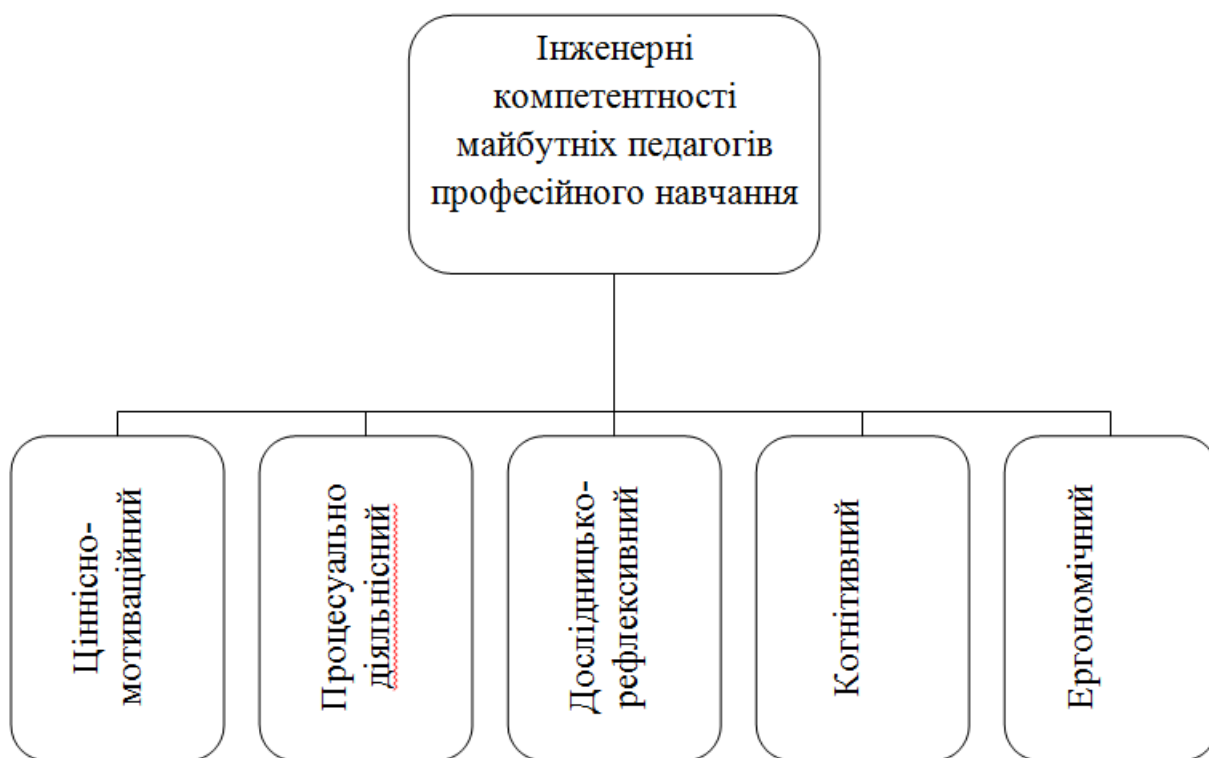

Рис. 1. Структура інженерної компетентності майбутніх педагогів професійного навчання

У ході дослідження виділено такі складники інженерної компетентності майбутнього викладача професійного навчання: ціннісно-мотиваційний, когнітивний, процесуально-діяльнісний, дослідницько-рефлексивний та ергономічний, кожний із них має складну структуру, яка включає ціннісний, когнітивний, діяльнісний та креативний компоненти (рис. 1).

Зупинимося на ергономічному складнику інженерної компетентності. Зміст ціннісного компонента складається з :

- сформованості сприйняття здоров'я учнів (студентів) як найвищої

цінності;

- сформованості критичного ергономічного мислення;
- сформованості усвідомлення необхідності гармонізації навчального середовища та навчально-виробничої діяльності.

Зміст когнітивного компонента включає:

- знання основ здоров'язберігаючих технологій;
- знання вимог до організації навчального середовища;
- знання методів та засобів ергономізації навчального процесу.

До змісту діяльнісного компонента входять:

- вміння по застосуванню здоров'язберігаючих технологій у професійній діяльності;
- вміння планувати й організовувати навчальний процес та навчальне середовище згідно ергономічних вимог.

Зміст креативного компонента включає:

- здатність до самокритичності;
- здатність до цілісного сприйняття навчального процесу;
- здатність до контролю за умовами здійснення навчально-виробничої діяльності.

Таким чином, до складників інженерної компетентності майбутнього викладача професійного навчання входять: ціннісно-мотиваційний, когнітивний, процесуально-діяльнісний, дослідницько-рефлексивний та ергономічний, кожний із них має складну структуру, яка включає ціннісний, когнітивний, діяльнісний та креативний компоненти, а також додатково у процесі фахової підготовки ергономічний складник.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бібік Н. М. Компетентнісний підхід: рефлексивний аналіз застосування // Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи: Бібліотека з освітньої політики / Н. М. Бібік; під заг. ред . О. В. Овчарук. – К.: К.І.С., 2004. – С. 49.
2. Волобуєва Т. Оновлення змісту професійної

*Матеріали III Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції
«Дизайн-освіта: проблеми та перспективи, (присвячена міжнародному Дню дизайнера)»*

- компетентності педагогічних кадрів [Текст] / Т. Волобуєва // Рідна школа. – 2006. – №3. – С.21–23.
3. Курок В. Концепція інженерної підготовки майбутніх учителів трудового навчання [Текст] / В. Курок // Вища освіта України. – 2004. – № 3. – С. 73–79.
4. Тархан Л. З. Дидактическая компетентность инженера-педагога: теоретические и методические аспекты : [монограф.] / Л. З. Тархан. – Симферополь : КРП «Крымучпедгиз», 2008. – 424 с.
5. ТОВАЖНЯНСЬКА Р. О. Педагогічні умови ефективної освіти і виховання сучасного інженера [Текст] / Р. О. ТОВАЖНЯНСЬКА // Проблеми та перспективи формування національної гуманітарно-технічної еліти : зб. наук. пр. / за ред. Л. Л. ТОВАЖНЯНСЬКОГО. - Х., 2006. - Вип. 11(15). - С. 125–132.

*Наталія Мосюндзь
(Полтава, Україна)*

ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОЦЕСУ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ-ПЕДАГОГІВ ДО ТВОРЧОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Питання можливості навчання творчості у ВНЗ й досі є невизначеним. Не визначеним залишається і поняття «творчі вміння», їх структура, критерії їх визначення та показники сформованості. Творчі вміння, які вказані у Державному стандарті освіти України як бажаний компонент, ще не є завданням ВНЗ. І в той же час, найвищий рівень системи оцінювання має назву «творчого», а це означає, що повинна бути організована систематична творча діяльність студента і викладача з вказівками конкретних орієнтирів її, залученням відповідних умінь, демонстрацією творчих технологій, системою дослідження динаміки якісних змін тощо.

Проблемою творчості, творчих умінь, їх складу, займалося багато вчених, отже, теоретичний аналіз різних праць [1,2,3], дозволив дійти до таких висновків: творчі вміння — це реалізовані креативні здатності людини, результатом виявлення яких є новий продукт; вони є найвищими в ієрархії умінь, такими, що забезпечують життєтворчість людини, дозволяють

*Матеріали III Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції
«Дизайн-освіта: проблеми та перспективи, (присвячена міжнародному Дню дизайнера)»*